

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacer Recessus Sive Exercitia Spiritualia Ad Mentem &
Methodum S. P. Ignatii**

Nepveu, François

Ingolstadii, 1701

VD18 12305014

Consideratio IX. De Statu & Conditione cujusque hominis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59599](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59599)

mem. Hanc à te gratiam peto, velut certam tui in me amoris teferam, & maximum, quod à te consequi possum, beneficium.

Pro omnibus mortuus est Christus, ut & qui vivunt, iam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mortuus est, & resurrexit. 2. Cor. 5.

Patet arcanum cordis per foramina corporis. S. Bernard.

Non possum vivere sine vulnere, cum te video vulneratum. S. Bernard.

Amor meus crucifixus est. S. Ignat.

CONSIDERATIO IX.

De statu, & conditione cuiusque hominis.

L Amplexusne es hunc statum & conditionem, quam tenes, vocante te illuc DEO? Confu-
lu-

luisse illum, antequam te huic vitæ generi addiceres? An fortuito, & ex beneplacito tuo, aut naturæ impetu eò convolâsti potius, quàm ita gratiâ aut ratione suadente? si ita, utere regulis electionis, quibus reformes hanc electionem, si quidem status tuus adhuc mutari possit: quòd si jam firmus fixusque sit, adhibe illas tamen, ut saltem per moderamen melioris vitæ repares, & emendes commissum tuæ electionis errorem.

II. Si causam habeas credendi, te à Deo ad hunc statum fuisse vocatum, excute nonnihil animum tuum, & examina, an mens tua tum fuerit ab omni alio motivo pura & libera; an verò vocationi Divinæ scopum alium aut respectum humanum immiscueris? an non ambitio, proprium commodum, desiderium suavis amœnæque vitæ, magnam sibi partem vindicent? Si id deprehendas, pete à Deo veniam, & emunda, id quod

P

puri-

puritatem motivi læsit.

III. Quo studio exerces munus tuum? qua diligentia fungeris tuò officiò? Intuerisne te velut vices gerentem DEI? Ipsius gloria estne principalis tuus finis, & prima regula? Si matrimoniò junctus es, atque ita obligatus, ut rebus tuis invigiles, familiæ prospicias, & filiorum utilitatem promoveas; facisne hoc potius ex avaritia aut ambitione, an ex ordine Divinæ providentiæ, quæ, quia te ad hunc statum deduxit, petit, ut omni cura & sollicitudine exequaris omnia, quæ ille exigit?

IV. Inter multiplices statûs tui curas, quibus distineris, advertisne, negotiorum omnium maximum esse, procurare æternam salutem? Dirigisne ad hunc finem reliqua omnia, quæ agis? aut saltem alia negotia, justo ordine, huic substernis? an potius, hoc neglecto, aliis omnem operam impendis? Intelligisne, hoc unicum

nego

negotium esse absolutè necessarium, nec te debere aliis, quantumvis tuo vel publico bono utilissimis, unquam ita occupari, quin tempus superfit, quod huic tribuas, cum sit præcipuum, imò unicum negotium, quia negotium æternæ salutis?

V. An non nimiâ curâ & anxietate te applicas negotiis tuo statui propriis? Conare sequi consilium S. Ignatii, & res tuas tantâ diligentia & contentione age, ac si omnia à te solo dependerent; quibus tamen confectis, diffide ita tuæ industriæ, ac si omnia tantum à DEO dependerent, cujus Providentiæ te totum, rerumque omnium successum committe. Oportet autem prudenter discernere, quidnam in negotiis dependeat à te, & quid non; ut in uno possis fortiter agere, in altero autem te submittere Providentiæ Divinæ.

VI. An non incidis in defectus contrarios, & nimis negligenter

mensuram muneris tui imples? Horror laboris & amor commoditatum an non faciunt, ut illud cum fastidio & tædio exequaris, aut omnino evites ob vanos & frigidos prætextus? Nunquam perfectè res tuas ages, nisi cum voluptate agas: nunquam autem cum voluptate debitum tuum præstabis, nisi muneris tui sustinendi sis capax. Quapropter omni cura evitendum erit, ut ad id te idoneum reddas. Quòd si hoc assequi non possis, tenèris illud omnino dimittere.

VII. Nullumne te tædium subit, quod te officii tui pertæsum reddat? Non cupis illud mutare aut ex inconstantia, aut ex fastidio, aut ex ambitione, aut ex falso zelo? An non similis es inquieto illi decumbentium ægrorum generi, qui semper situm illum credunt esse incommodissimum, quo jacent, & idcirco identidem mutare, & moveri in alium volunt, nec tamen melius habent? Id tibi peni-

tus persuade, perfectionem nostram non consistere semper in eo, ut bonum operemur, quod nobis maximum & eminentissimum videtur: sed quod nostræ conditioni & nostro officio melius convenit. Decipimur, si volumus esse sancti non eo, qui DEO, sed qui nobis placet, modo. Non, quem nos perfectissimum judicamus, est etiam melior pro nobis, sed ille status, in quo nos DEUS constituit, & in quo nos vult esse.

VIII. Si, quas observes, certas habes officii tui regulas, gerisne curam, ut illas perspectas habeas? In dubiis rectene illas observas? Consultisne DEUM, & lumen ab ipso petis? Sequerisne dictamen tuæ conscientie, & praxim illorum, qui boni probique habentur? An non promptiori studiô ad illa opera incumbis, quæ supererogatoria appellamus, quia illustriora sunt, & plus honoris & existimationis conciliant, quàm ad illa, ad quæ ob-

ligaris, quia magis sunt humilia,
obscura, & communia?

IX. Quis geris te in executione
tui officii erga tuos Superiores, à
quibus dependes? solésne in ipsis,
debita cum submissione & fidelita-
te, respicere Christum, cujus lo-
cum tenent? Qua honestate, mo-
deratione, & animi æquitate exhi-
bes te tuis æqualibus? Qua man-
suetudine, qua charitate, quo ze-
lo, quaque benignitate uteris erga
tuos inferiores? Cogitásne, illos
tuos esse fratres, quia Christianos,
& consequenter tuos in hoc æqua-
les, & fortè coram DEO etiam ma-
jores & meliores, quia humiliores
& pluribus virtutibus exornatos.

LECTIO

Pro Nono Die.

Ex S. Script. Cap. LIII. Isa. aliquot Capita
ex Evang. de Passione D. N. J. C.
De Imit. Christi Cap. XI. & XII. Lib. II.
Ex Memoriali Lud. Granat. aliquot Artic-
ulos Lib. VI. de Passione Christi.
Ex P. Rodriq. Cap. III. & VIII. Tract. VII.
Part. II.